

grænsen fra 25 pct. til 10 pct., at antallet af selskaber, som kan flytte deres midler fra et land til et andet og dermed undgå den højeste beskatning, bliver større.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg vil starte med at sige, at jeg er enig med fru Pernille Rosenkrantz-Theil. Det er rystende. Det er rystende, at man kan holde så flammende en brandtale på et så fejlagtigt faktuel grundlag, som Enhedslistens ordfører gjorde det i dag.

Dette har intet med multinationale selskaber at gøre; dette har intet med flytning af overskud at gøre. Og der er intet med 8,2 mia. kr., der fosser ud af statskassen eller nogen af de andre ting, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil har formået at kaste ind i denne debat uden nogen som helst faktuel holdning til tallene, til det, der egentlig er forslaget. Det er rystende. Så langt er vi enige.

Det, det drejer sig om her, er, at vi allerede i dag i en række gældende dobbeltbeskatningsaftaler har en moder/datterselskabsgrænse på 10 pct. Vi har gennemført det, når det drejer sig om moder/datterselskaber i de nordiske lande, og vi har gennemført det, når det drejer sig om moder/datterselskaber i Holland. Vi har faktisk også gennemført det, når det drejer sig om moder/datterselskaber i Tyskland. Derfor var det, at det oprindelige eksempel fra hr. Jens Peter Vernersen ikke var helt så brugbart i dette tilfælde, da grænsen for datterselskaber i Tyskland allerede er 10 pct.

Hvad drejer det her sig så om? Det drejer sig om, at en dansk virksomhed, der f.eks. ejer 15 pct. af en virksomhed i England, i dag oplever, at den virksomhed i England betaler engelsk selskabsskat. Dermed er overskuddet beskattet. Hvis overskuddet udbetales som udbytte til den danske virksomhed, så vil den også opleve, at det bliver beskattet, altså en dobbeltbeskatning, og dermed er med til at hindre, at vi har et godt marked, hvor virksomheder kan eje andele af hinanden på tværs af landegrænserne i Europa. Vi ville lægge en urimelig hindring for, at danske virksomheder kunne være medejere af virksomheder andre steder, fordi vi på nogle områder allerede har grænsen på 10 pct. og på andre områder ikke har det.

Dette har intet med multinationale selskaber, intet med sambeskatning og intet med transfer pricing at gøre. Og derfor er det rystende, at det er det, fru Pernille Rosenkrantz-Theil har brugt hele sin taletid i dag på at snakke om.

Kl. 16.10

Jeg kan sige, at det, vi har fremlagt her, og det er til beroligelse for både den socialdemokratiske ordfører og for SF's ordfører, er en fuldstændig nøje gennemførelse af lige præcis det direkte, som de to partiers ordførere så venligt bakkede op i Europaudvalget, og jeg regner derfor trygt med, at både SF og Socialdemokratiet lige så trygt og lige så sikkert vil bakke op om lovforslaget ved dets endelige vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 31: Forslag til lov om ændring af skattekontrollen og lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (Digitalisering af regnskabsoplysninger, ophævelse af virksomheders underretningspligt og afskaffelse af kildeskattebødderne).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsat 7/10 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Freddy Dam (V):

Det lovforslag, som nu er til behandling, er led i regeringens overordnede målsætning om regelforenkling. Der skal være færre regler, flere digitale løsninger og bedre service for virksomheder og borgere. Omkostningerne til administration skal reduceres, både hos det offentlige og hos de private virksomheder, hvis administrative byrder i det hele skal lettes.

Lovforslaget er ret teknisk i sit indhold og består af tre hovedelementer, som jeg kort skal referere.